

Ангел Каралийчев
Бабата и мечката

Отишла една баба втората за дренки. Тъкмо се покачила на дряна – и мечката под дряна.

– Слизай, бабо! – изръмжала мецана.

– Защо да сляза? – попитала бабата.

– Да те изям!

– Олелеее! – завайкала се бабата. – Недей, мецано, ме яде, защото съм дърта и жилава, ами ела довечера у дома на гости. Аз си имам три дъщери. Първата е Мекушка, втората е Якушка, а третата – Веченка. Която си избереш – нея изяж.

Излъгала се мечката и оставила бабата. Като си напълнила торбичката с дренки, бабата се прибрала в къщи и заключила вратата. Настъпила нощта. По едно време пристигнала мечката и се провикнала:

– Дай ми, бабо, Мекушка! А бабата се обадила отвътре:

– Мекушка си е меко постлала и си е сладко заспала!

– Дай ми, бабо, Якушка! – захлопала мецана.

– Якушка е яко вратата заключила! – отвърнала бабата.

– Дай ми, бабо, Веченка, или ще те изям! – изревала мечката.

– Не можеш, защото не ходи вече баба самичка в гората за дренки – рекла бабата и угасила светлинката.

А мечката си повлякла опашката към гората.

КРАЙ

© Ангел Каралийчев

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

Ангел Каралийчев
Български народни приказки
Издаелство „Народна младеж“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3543>]